

Forsl. t. L. om Bands Afledning og Afbenyttelse.

at søge Forslig opnaaet om saadanne Magelæg. Det er imidlertid Ministeriet bekendt, at der af Kommissionen, saaledes som det ogsaa fremgaar af Udkastets Motiver, er lagt megen Vægt paa den omhandlede Bestemmelse, og det kan heller ikke nægtes, at Landvæsenkommissionens Mægling vil blive meget mere virksom, naar det vides, at den har Myndighed til at frentvinge den Ordning, der af samme anses for hensigtsmæssig og billig. Med Hensyn hertil har Ministeriet ikke fundet aldeles tilstrækkelig Anledning til at fravige Kommissionens Forslag.

2-4. § 12 er ligelydende med § 25 i Kommissionens Udkast, der rettest synes at burde have sin Plads i den Paragraftrække, som omhandler Regulatorernes Affattelse.

§ 13 svarer til § 12 i Kommissionens Udkast; den foretagne Forandring er kun en Redaktionsændring.

§ 14 er ligelydende med § 26 i Kommissionens Udkast.

5. Med Hensyn til den af Kommissionen i Udkastets § 16, der svarer til Lovforslagets § 15, foreslaaede Bestemmelse, ifølge hvilken ingen Vandmølle, Fabrik eller andet lignende Vandværk uden Samtykke af den tilsynshavende kommunale Bestyrelse, maatte anlægges ved et offentligt Vandløb, har man ment, at en saa ubetinget Regel ikke kan anses tilstrækkelig beskyttet, idet Forholdet vistnok er det, at et saadant Anlæg i mange Tilfælde kan finde Sted uden i nogen Maade at hindre Bandets frie Løb (f. Ex. i meget store Vandløb), eller at Cieren ved andre hensigtsmæssige Foranstaltninger kan have Virkningen af den ved Anlægget foranledigede Opstemning. I saadanne Tilfælde synes det derfor billigt, at der aabnes Vedkommende Udgang til i Lighed med, hvad der i § 65 er foreskrevet med Hensyn til Sværtsættelsen af Vandingsanlæg, at faa afgjort af Landvæsenkommissionen, hvorvidt den tilsynshavende kommunale Bestyrelses Vægring ved at give Samtykke til Anbringelsen af et af de omhandlede Vandværker kan anses begrundet, samt i benægtende Fald, paa hvilke Vilkaar Værket kan tilstedes anlagt. Med Hensyn til allerede bestaaende Vandværker bør derhos Landvæsenkommissionen ligeledes kunne afgjøre, om disse kunne opretholdes som ikke skadelige for Vandløbets Tilstand.

6. Da det selvfølgelig frembyder forøget Betænkelse at lade det udelukkende bero paa den tilsynshavende kommunale Bestyrelse, hvorvidt det skal være en Lodseier, der ikke kan paavise en særlig Udkomst, tilladt at have saadanne ordenligvis mindre betydelige Indretninger, som de i § 16 (§ 17 i Kommissionens Udkast) nævnte, anbragte i eller ved et til hans Eiendom stødende offentligt Vandløb, er der i 1ste og 3die Stykke af nærværende § foretaget lignende Ændringer som i foregaaende §.

Foreslagte Lovforslag m. m.

§ 17 svarer til § 15 i Kommissionens Udkast; den i Begyndelsen af den foretagne Tilføining tilfigter ene at lette Overfigten over Fremgangsmaaden ved Tilvebringelsen af et Regulativ.

§§ 18, 19, 20 og 21 ere ligelydende henholdsvis med §§ 19, 13, 14 og 20 i Kommissionens Udkast.

I Genhold til Bestemmelserne i Lov om Ud-pantning af 29de Marts 1873 har man ikke fundet tilstrækkelig Tyde til i Lovforslagets § 22, der svarer til § 21 i Kommissionens Udkast, at bibeholde den af Kommissionen efter Veiloven af 21de Juni 1867 § 9 optagne Regel om, at Indrivelsen af de Omkostninger, der i Tilfælde af Forsømmelse fra Partipanternes Side med Vedligeholdelsen af et Vandløb paaføres Kommunen ved Udførelsen af de manglende Arbejder m. v., skal ske under en offentlig Politisag, saafremt den Forsømmelige fremsætter Indsigelse mod Fordringen.

§ 23 er ligelydende med § 22 i Kommissionens Udkast.

Den i Begyndelsen af § 24 (§ 23 i Kommissionens Udkast) foretagne Ændring er en Følge af Forandringen i § 6; naar der ikke kræves Stadfæstelse paa de af Amtsraadene og Byraadene vedtagne Regulatorer, vil der heller ikke kunne blive Spørgsmaal om at kræve Stadfæstelse paa de af disse Myndigheder vedtagne Forandringer af eller Tillæg til samme.

I første Stykke af § 25 (§ 24 i Kommissionens Udkast) er foretaget en Tilføining, som figter til at tydeliggjøre, at det ikke er Meningen med den deri indeholdte Bestemmelse om Sikkerhedsstillelse, at den, der attraaer en Forandring i et Regulativ, som kræver Landvæsenkommissionens Medlemkomst, ubetinget bliver pligtig at afholde de med Landvæsenkommissionsforretningen forbundne Omkostninger.

Den i § 26 foretagne Forandring af Kommissionens Udkasts § 18, første Stykke, tilfigter at faa en Udtalelse i selve Loven om, hvem der skal være berettiget til at udføre de der omhandlede Forretninger. At saadan Berettigelse maa tilkomme Enhver, hvem Udførelse af Landinspektørforetninger i Almindelighed er betroet, turde være selvfølgelig, men man er iøvrigt med Kommissionen enig i, at Andre, hvis Kvalifikationer dertil af Ministeriet erkendes, ikke bør være udelukkede fra at erholde en lige Ret.

Den Uddannelse, der nu tilbids gives Landinspektører, gjør det vistnok umøndvendigt at have saadanne instruktøriske Forskriver om Udførelsen af Rivelleringer m. v., som Pl. af 10de November 1791 indeholder, ligesom det efter Ministeriets Formening neppe vilde være formaalsstjenligt at give almindelige Regler om, hvorledes Flodemaal passende anbringes, hvilket skønnes rettest at burde være overladt til Landvæsenkommissionens Afgjørelse i hvert enkelt Tilfælde.